

Reseberättelse och Rapport Sirnak nov 2015

Bakgrund

Efter förfrågan från vår tidigare samarbetspartner, ASAM, om vi kunde tänka oss göra en insats för ca 500 Yazidier, från Syrien och norra Irak, levandes som flyktingar utanför staden Sirnak, i hörnet av Syrien, norra Irak och Turkiet. Enligt beskrivningen var dom mer eller mindre 'fångade' med minimala möjligheter att skaffa jobb i en region som redan led av hög arbetslöshet. Dom hade stöd i en lokal frivillighetsorganisation på plats, ca 50 volontärer, som fick vissa donationer från protestantisk kyrka i Tyskland. Gruppen av Yezidier bestod till största delen av kvinnor och barn. Vi accepterade uppdraget, eftersom vi hade kvarvarande medel från de senaste insatserna. Beräknade att vi kunde göra en aktivitet upp till 100 000 SEK. Våra samarbetspartners för själva praktiska genomförandet skulle vara ASAM (där UNHCR ingår, denna lokala organisation för flyktingar i Sirnakområdet och givetvis vår inköpskälla med mr Sefir som hjälpande hand utan att vi nödvändigtvis behövde köpa via hans distributionskälla, bara hans professionalitet. Vi beräknade också att vi med dessa pengar skulle kunna supporta dessa familjer och även kanske ett 50 tal familjer inne i Sirnak, för en period av 3 veckor för vissa förnödenheter, för en del mindre för hygienic mer..

Politisk situation

Vi har nog alla försökt händelseutvecklingen i den Syriska konflikten. Vad som skett är att numera även Turkiet ingår i koalitionen som leds av USA för bombningar av IS-områden, men från Turkiska sidan med samma mål att få bort Assad. Samtidigt har Ryssland etablerat flygstyrkor inne i Syrien och bombar tillsammans med Syriska styrkor alla oppositionella grupper som finns. Detta har tyvärr också drabbat den civila befolkningen med ett ökat tryck av flyktingar till angränsande länder. Under nästan 2 år rådde ngn form av vapenvila mellan den Turkiska staten och den befintliga terrororganisationen PKK (att dom betraktas som en terrororganisationen bekräftas av både USA och EU). Denna vapenvila bröts samtidigt som Turkiet allierade sig med 'USA koalitionen', men samtidigt ökade militära aktiviteter uppe i Kandilbergen framför allt , med syfte att få ner PKK styrkorna. Förra veckan sa den Turkiska regeringen att nya större aktiviteter skulle ta plats inom den närmsta tiden.

Resan och genomförandet

Flög ner fredag eftermiddag och möttes av Serif (vår inköpspecialist) på Mardins flygplats. Åkte upp till hotell, för att ta en tidig start nästa morgon till Cizre, en stad på ca 150 000 invånare 200 km från Sirnak och i början av Kandillbergen.

En tidig morgon med soluppgång runt kl 06.00 och en resa genom Mesopotaliens rika jordbruksområde. En resa på ca 200 km längs Syriengränsen, ibland kanske bara 200 meter ifrån. En fantastisk upplevelse med gamla historielektioner poppande upp. Allt lugnt och stilla. Bara att trafiken på denna del av Silkesvägen, nu en motorväg, till 95 % bestod av tunga lastbilar. Man kan bara fundera över vilken typ av laster dom hade. Alla på väg till norra Irak och till den regionalt självstyrande delen av Irak. Eller ngt helt annat tillbaka?

Vid avfarten till Cizre i en rondell stoppades vi av starkt armerade polis/militärstyrka, som förvägrade oss att ta den för oss angivna sträckan in till varuhuset där vi skulle packa allt. Vi påkallade vår hjälp från varuhusägeren, som kom med en bil och lotsade oss via bakgator fram till hans affär och stora varulager. På vägen såg vi överallt vad PKK hade gjort senaste

nätterna, fyllt små angränsande gator med sten och annat för att förhindra att polisen kunde komma in med sina större fordon. Var redan här redan lite skrämmande, särskilt när Serif sa till oss att dra upp alla fönster och låsa dörrarna. Han är ju en kurd och känner till atmosfären, men fån Urfa och inte så familjär med en sådan här situation.

Kom fram till affären (likt ett mindre ICAS Maxi, men med ett större lager som sörjde för flera affärer som är i hans ägo. Hade en trevlig frukost. Gick ut på lagret, där allt var förberett. Själva hade vi med oss större kraftiga plastpåsar med Lionemblem, som vi klistrat kvällen innan. Fanns säkert 6 – 8 av hans personal till vårt förfogande och en lastbil.

Vi skulle packa en större påse med matvaror, en påse med hygienic och en påse med babyfood. Dessutom lovade vi att köpa in 6 elektriska heaters för skollokalen som skulle öppnas på måndag. Detta inköpet gjorde vi i grannaffären (aggregat på 3000 Watt med benställning för 300 SEK per enhet).

Hade kanske packat drygt hälften, när Serif kom och sa att vi kanske skulle avbryta packningen och kanske bara lasta upp allt. Han hade hört vissa rykten Vi intensifierade packningen med mer hjälp och innan betalningen var klarlagd hade vi packat allt i respektive påsar, jämte 100 kilo makaroner och 100 kilo bulgurris.

Händelseutveckling

Vi var beredda på att köra ut lastbilen efter en mindre lunch och åka ut till campen, där redan ett större antal av dessa volontärer väntade, då det upptäcktes att på sidogatan där utfarten från varulagret, hade blockerats av en större buss på ena ändan och en lastbil vid andra sidan, nära entren till affären. KPP-symatisörer och direkta KPP fanns utanför. Polisen kom och skjutningar uppstod. Tårgas sköts ut. Eftersom hela ventilationsaffären till affären fanns i anslutning till denna gata, sögs en hel del gas in i affären. Affären stängdes omedelbart. Faktum nu var att vi hade tre alternativ enligt affärsägaren, antingen stannar vi i affären över natten (ingen vet när ockupationen upphör), eller vi försöker åka ut till hans bostad eller vi försöker ta oss ut på bakvägar till motorvägen mot Mardim. Att få ut lastbilen med våra varor var uteslutet. Skjutningar pågick hela tiden i angränsande områden. Det intressanta var att all personal och ledning sa att detta är vår vardag. Det lugnande oss, dessutom vi var inte 'target'. Figheten är mellan polis/militär och PKK. Men det drabbar tyvärr också många civila. Enligt deras utsago, så nås vi bara av en liten del av information om vad som pågår. Med tårfyllda ögon (verkligen) beslutades vi oss för att nå motorvägen med eskorthjälp. Gick bra via bakgator tills vi nådde anslutningsvägen till motorvägen just över floden Tigris. Där fanns ett uppbåd av poliser och armerade militärbilar, som förvägrade alla tillträde till motorvägen. Orsak var att det pågick en väpnad konflikt i området i anslutning till motorvägen. Väntade nog mer än 2 timmar innan dom släppte på trafiken igen. Bara ett problem nu, detta avbrott hade skapat en uppsamling av lastbilar på kanske 30 kilometer, vilket gjorde att dom också 'annekterat' filen på andra sidan. Tog oss ytterligare 2 timmar att komma igenom det hela. Men sedan tillbaka till denna fantastiskt vackra gamla stad av Mardim, som orsakat oss en ytterligare övernattning och en ändring av flygbiljett. Måste så här i efterhand medge att adrenalinnivån gick ganska hög ibland, kanske allt för hög för en äldre man. Men en bra middag och ett glas vin lugnade ner känslorna.

Vad som sker just nu

Hade direktkontakt med alla berörda i morse. Affärsägaren kände sig så nere efter gårdagens händelse. Han ville åka upp till campen så tidigt som möjligt (oroligheterna hade bedarrat), men då visade det sig att under natten hade större mängder regn kommit i området för campen, vilket gjorde det svåråtkomligt för en fullastad lastbil. Bestämde med vår inrådan,

att åka in till Sirnak och till deras lager, lasta ur allt. Ha kvar små saker som var direkta till barnen, såsom, kex och fruktjuicer, och dela ut dem. Bara för att visa vår närvaro. I morgon åker han upp igen, lastar upp lastbilen och upp till campen, med hjälp av volontärerna. Vi har fullt förtroende för de människor vi samarbetar med. Bara att vi av för oss opåverkbara orsaker, inte kunde fullgöra det sista steget, närvaron vid distributionen, känns lite 'nere' Kommer säkert få bilder över detta.

Har spenderat ca 80 000 SEK inkl adm. Kostnader. Återkommer med bilder och en tydligare ekonomisk rapport.

Hälsningar från Istanbul, 8 Nov.

Nilgün o Leif